

Paulus andra brev till korintierna

I Kapitlet

Hälsning. Tack till Gud. Paulus förklarar varför hans resplan har ändrats.

Paulus, Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, och brodern Timoteus, till den Guds församling, som är i Korint, samt med alla de heliga, som är i hela Akaja.

2. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1:7. 1 Kor. 1:3. Ef. 1:2. 1 Petr. 1:2.

3. Välsignad vare Gud och vår Herres, Jesu Kristi, Fader, barmhärtighetens Fader och all trösts Gud,

Ef. 1:3. 1 Petr. 1:3.

4. som tröstar oss i all vår bedrövelse, så att vi kan trösta dem som är i olika bedrövelser med den tröst, som vi själva blir tröstad av Gud.

Rom. 15:5. 2 Kor. 7:6.

5. Ty liksom vi har fått en riklig del av Kristi lidanden, får vi också riklig tröst genom Kristus.

Ps. 34:20, 94:19. 2 Kor. 4:10. Kol. 1:24.

6. Men om vi har bedrövelse, så är det till er tröst och frälsning, en frälsning som visar sin kraft i att ni med tålmod uthärdar samma lidanden som också vi utstår. Och om vi tröstras så sker även detta till er tröst och frälsning. Vårt hopp om er är fast,

2 Kor. 4:15f.

7. eftersom vi vet att såsom ni är delaktiga i lidandet, så är ni även delaktiga i trösten.

8. Ty vi vill inte, bröder, att ni skall vara okunniga om vilken bedrövelse som vi fick utstå i Asien. Vi blev så nertyngda utöver vår förmåga, så att vi till och med misströstad om livet.

Apg. 19:23. 1 Kor. 15:32.

9. Ja, vi hade själva inom oss fått beskedet att vi skulle dö för att vi inte skulle förtrösta på oss själva, utan på Gud som uppväcker de döda,

Jer. 17:5f.

10. och som har räddat och räddar oss ur en sådan dödsnöd. Till honom har vi det hoppet, att han även i framtiden skall rädda oss,

1 Kor. 15:31.

11. då också ni hjälper oss med er förbön, så att många människor kan framföra tacksägelse för oss, för den nådegåva han har gett oss.

Rom. 15:30. Fil. 1:19. Filem. 22.

12. Ty vad vi berömmar oss av och som vårt samvete vittnar om är detta, att vi i uppriktighet och Guds renhet, inte i köttslig vishet, utan i Guds nåd har vandrat i världen, och i synnerhet hos er.

1 Kor. 2:4f.

13. Vi skriver inget annat till er än vad ni läser och vad ni kan förstå. Och jag hoppas, att ni också skall komma att förstå det ända till slutet,

14. såsom ni delvis har förstått oss: att vi är er berömmelse, såsom också ni är vår berömmelse på Herrens Jesu dag. 2 Kor. 5:12. Fil. 2:16, 4:1. 1 Thess. 2:19-20.

15. Det var i denna förtröstan jag först ville komma till er, för att ni

skulle få ytterligare ett bevis på välvilja.

Rom. 1:1

16. Via er ville jag så färdas till Makedonien och från Makedonien komma till er igen och bli utrustad av er för resan till Judeen. 1 KOR. 16:5.

17. När jag nu tänkte detta, gjorde jag det på ett lättsinnigt sätt? Eller brukar jag besluta efter köttet vad jag beslutar, så att mina ord skulle vara både ja, ja och nej, nej?

18. Men Gud är trofast, så vårt ord till er har inte blivit ja och nej.

Matt. 5:37. Jak. 5:12.

19. Ty Guds Son, Jesus Kristus, som bland er har blivit predikad, genom mig och Silvanus och Timoteus, han var inte ja och nej, utan ett ja var i honom.

20. Ty alla Guds löften har i honom sitt ja, och i honom sitt amen, Gud till ära genom oss.

21. Men det är Gud som stadfäster oss med er i Kristus, och som har smort oss.

1 Joh. 2:20f.

22. Han har även låtit oss få sitt insegel och gett oss Andens pant* i våra hjärtan.

*garanti. Rom. 8:16. 2 Kor. 5:5.

Ef. 1:13-14, 4:30.

23. Jag kallar Gud till vittne över min själ, att det är för att skona er som jag ännu inte har kommit till Korint.

Rom. 9:1. 2 Kor. 11:31, 12:20, 13:2f.

Gal. 1:20. Fil. 1:8.

24. Inte för att vi vore herrar över er tro, utan vi är medhjälpare till er glädje, ty i tron står ni fasta.

1 Kor. 3:5. 1 Petr. 5:3.

2 Kapitlet

Återupptagande av en man som stått under församlingstukt. Tack till Gud för evangeliets framgång och kraft.

Men jag har fattat det beslutet, att jag inte åter skall komma till er med bedrövelse.

2. Ty om jag bedrövar er, vem är då den som gläder mig, om inte den som blivit bedrövd av mig?

3. Och jag skrev till er just för att när jag kommer till er, jag inte skulle få sorg av dem som jag borde få glädje av, eftersom jag har den tilliten till er alla, att min glädje är allas er glädje.

2 Kor. 12:21.

4. Ty jag skrev till er i stor bedrövelse och hjärtats ångest, under många tårar, inte för att ni skulle bli bedrövade, utan för att ni skulle förstå den kärlek, som jag i överflödande mått har till er.

5. Men om någon har orsakat bedrövelse, så är det inte mig han har bedrövat, utan er alla i viss mån – för att inte säga för mycket*.

*KXII: betunga. 1 Kor. 5:1.

6. Det är nu tillräckligt med det straff som denne har fått ifrån de flesta bland er.

1 Kor. 5:5.

7. Nu bör ni tvärtom snarare förlåta och trösta honom, för att han inte skall gå under av alltför stor bedrövelse.

8. Därför uppmanar jag er att bevisa honom kärlek.

9. Ty därför skrev jag också till er, för att jag skulle få veta om ni består provet, om ni är lydiga i allt.

10. Den som ni förlåter något, den förlåter också jag. Ty den som jag har förlåtit något, har jag förlåtit för er skull inför Kristi ansikte*, *KXII: i Kristi ställe.

11. för att vi inte skall bli bedragna av Satan, ty vad han har i sinnet är vi inte okunniga om.

12. Men då jag kom till Troas för att predika Kristi evangelium och en dörr öppnades för mig i Herren,

Apg. 16:8. 1 Kor. 16:9.

13. hade jag ingen ro i min ande, därför att jag inte där fann min broder Titus, utan tog avsked av dem och for till Makedonien.

2 Kor. 7:5-6.

14. Men Gud vare tack, som alltid låter oss triumfera i Kristus och som genom oss överallt sprider sin kunskaps vällukt!

Kol. 1:27.

15. Ty vi är Kristi vällukt inför Gud, både ibland dem som blir frälsta och ibland dem som blir förtappade.

16. För de senare en dödens lukt till död, för de förra en livets doft till liv. Och vem förmår detta?

Luk. 2:34. 2 Kor. 3:5-6.

17. Vi är inte som många andra som förfalskar Guds ord, utan med renhet och såsom av Gud, talar vi inför Gud i Kristus.

2 Kor. 4:2.

3 Kapitlet

Det nya testamentets tjänst har en större härlighet än det gamla testamentets. Andens tjänst är långt härligare än lagens eller bokstavens.

Börjar vi då åter att berömma oss själva? Eller behöver vi såsom somliga rekommendationsbrev till er eller också rekommendationsbrev från er?

2 Kor. 5:12, 10:8.

2. Ni är vårt brev, inskrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor.

1 Kor. 9:2-3.

3. Ty det är uppenbart att ni är ett Kristi brev, skapat genom vår tjänst,

skrivet inte med bläck, utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten, utan på hjärtats tavlor av kött.

2 Mos. 24:12, 34:1. Jer. 31:33.

Hes. 11:19, 36:26. Hebr. 8:10.

4. En sådan förtröstan har vi till Gud, genom Kristus.

5. Inte så att vi duger till att tänka ut något av oss själva, utan vår förmåga kommer från Gud.

2 Kor. 2:16. Fil. 2:13.

6. Han har gjort oss skickliga till att vara tjänare åt det nya förbundet, inte bokstavens, utan Andens. Ty bokstaven dödar, men Anden gör levande.

Jer. 31:31. Rom. 2:27f, 7:6f. Hebr. 8:6.

7. Om nu det ämbetet, som genom bokstäver dödar och var inristat på stenar, hade sådan härlighet att Israels barn inte kunde se på Mose ansikte för hans ansiktets härlighets skull, som dock upphör,

2 Mos. 34:29-30. 5 Mos. 10:1.

8. hur mycket större härlighet skall då inte Andens ämbete ha?

9. Ty om fördörelsens ämbete hade härlighet, så överflödar rättfärdighetens ämbete mycket mer i härlighet.

Rom. 1:17, 3:21.

10. Ty även det som var förhärligat har i detta fall ingen härlighet, på grund av den överväldigande härligheten.

11. Om det som upphör hade härlighet, så måste det som blir bestående ha en mycket större härlighet.

12. Eftersom vi nu har ett sådant hopp, är vi mycket frimodiga, Ef. 6:19.

13. och gör inte som Mose, som hängde ett täckelse för sitt ansikte, så att Israels barn inte kunde se slutet på det som upphör.

2 Mos. 34:33.

14. Men deras sinnen blev förhärdat. Ty allt intill denna dag hänger samma täckelse kvar när de läser

Gamla testamentets skrifter, först i Kristus försvinner det.

Jes. 6:10. Hes. 12:2. Matt. 13:11.

Apg. 28:26. Rom. 11:8.

15. Men intill denna dag ligger ett tackelse över deras hjärtan, då Mose blir läst,

16. men när de omvänder sig till Herren, tas tackelset bort. Rom. 11:23f.

17. Ty Herren är Anden och där Herrens Ande är, där är frihet. Joh. 4:24.

18. Men alla vi som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi blir förvandlade till samma avbild, från den ena härligheten till den andra, som kommer av Herrens Ande. 1 Kor. 13:12.

4 Kapitlet

Apostelns nit och frimodighet i evangeliets förkunnande, trots förföljelse.

Då vi nu har en sådan tjänst, efter den barmhärtighet som vi har fått, så tappar vi inte modet.

2. Vi har av sagt oss allt skamligt hemlighetsmakeri och går inte listigt tillväga. Inte heller förfalskar vi Guds ord, utan vi framlägger öppet sanningen och anbefaller oss själva hos varje människas samvete inför Gud. Rom. 1:16. 2 Kor. 2:17, 5:11, 6:4. 1 Thess. 2:3f.

3. Och om vårt evangelium är fördolt, så är det fördolt för dem som går förlorade. 2 Thess. 2:10.

4. Ty denna världens gud har förblindat sinnena hos dem som inte tror, så att inte ljuset från evangeliet om Kristi härlighet, som är Guds avbild, skulle lysa för dem.

Matt. 13:14. Joh. 12:31f. 2 Kor. 3:18.

Ef. 6:12. Kol. 1:15. Hebr. 1:3.

5. För vi predikar inte oss själva, utan

Jesus Kristus, att han är Herren, och oss själva som era tjänare för Jesu skull. 2 Kor. 1:24.

6. Ty Gud som befalldes ljus att lysa fram ur mörkret är den som lyste i våra hjärtan, för att kunskapen må sprida sitt sken om Guds härlighet i Jesu Kristi ansikte. 1 Mos. 1:3.

7. Men vi har denna skatt i lerkärl, för att den överväldigande kraften skall vara från Gud och inte från oss. 1 Kor. 2:5. 2 Kor. 5:1.

8. Vi är på alla sidor trängda, men är inte utan utväg, rådvilla, men inte rädlösa,

9. förföljda, men inte övergivna, vi är nerslagna, men inte förlorade.

Ps. 37:24.

10. Vi bär alltid Herrens Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vår kropp.

Rom. 8:17. 2 Kor. 1:5.

Gal. 6:17. 2 Tim. 2:11-12.

11. Ja, vi som lever blir alltid överlämnade åt döden för Jesu skull, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vårt dödliga kött.

Ps. 44:23. Matt. 5:11. Rom. 8:36.

1 Kor. 15:31, 49. Kol. 3:4.

12. Så är nu döden mäktig i oss, men livet i er.

13. Men då vi har samma trons Ande, som det står skrivet: Jag trodde, därför talade jag, så tror också vi, och därför talar vi. Ps. 116:10.

14. Vi vet att han som har uppväckt Herren Jesus, han skall också uppväcka oss genom Jesus och ställa oss fram, tillsammans med er.

Apg. 2:24f. Rom. 8:11. 1 Kor. 6:14.

15. Ty allt sker för er skull, för att den rikliga nåden genom att nå allt fler skall överflöda i tacksägelse till Guds ära. 2 Kor. 1:6f. 2 Tim. 2:10.

16. Därför tröttnar vi inte. Även om

vår yttre människa förgås, så blir dock den inre förnyad dag för dag.

Rom. 7:22. Ef. 3:16. Kol. 3:10.

17. Ty vår bedrövelse som varar ett ögonblick väger lätt och verkar åt oss en överflödande och tungt vägande evig härlighet,

Ps. 30:6. Matt. 5:12.

Rom. 8:18. 2 Thess. 1:7. 2 Tim. 4:8.

18. för oss som inte ser efter de ting som syns, utan efter dem som inte syns. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt. Rom. 8:24.

5 Kapitlet

*Den jordiska och himmelska kroppshyddan.
Kristi domstol. Ny skapelse i Kristus.
Försoningen.*

Men vi vet, att om detta hus, vårt jordiska tält* bryts ner, så har vi en byggnad från Gud, en boning som inte är gjord med händer, som är evig i himlarna. *vår jordiska kropp.

2 Kor. 4:7. Hebr. 11:10. 2 Petr. 1:13-14.

2. I denna suckar vi ju också och längtar att få ikläda oss vår boning, som är från himlen,

Rom. 8:23.

3. för om vi då är iklädda skall vi inte bli funna nakna.

4. Ty medan vi är i denna hydda suckar vi och är betungade, eftersom vi inte vill bli avklädda utan överklädda, så att det dödliga kan bli uppslukat av livet. Rom. 8:11. 1 Kor. 15:53-54.

5. Men den som bereder oss till detta är Gud, och som pant har han gett oss Anden.

Rom. 8:16. 2 Kor. 1:22. Ef. 2:10, 4:30.

6. Vi är därför alltid vid gott mod och vet att så länge vi är hemma i kroppen, så är vi borta från Herren,

1 Krön. 29:15. Ps. 39:13, 119:19. Hebr. 11:13.

7. ty vi vandrar i tro, utan att se.

Rom. 8:24-25. 1 Kor. 13:12.

2 Kor. 4:18. Hebr. 11:1.

8. Men vi är vid gott mod och vill helst flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren.

Fil. 1:23.

9. Därför gör vi vårt bästa för att vara honom till behag, vare sig vi är hemma eller borta.

10. Ty vi måste alla bli uppenbarade inför Kristi domstol, för att var och en skall få, efter vad han har handlat medan han levde, vare sig det är gott eller ont.

Ps. 62:13. Jer. 17:10.

Matt. 25:31. Rom. 14:10f. Kol. 3:24-25.

11. Eftersom vi nu vet, vad det är att frukta Herren, söker vi att övertyga människor, men för Gud är det uppenbart hurdana vi är och jag hoppas att det också är uppenbart för era samveten. Job 31:23. Joh. 2:25. 2 Kor. 4:2.

12. Vi vill nu inte återigen rekommendera oss själva inför er, men vi vill ge er tillfälle att berömma er av oss, så att ni har något till svar gentemot dem som berömmar sig av yttre ting och inte av det som är i hjärtat.

2 Kor. 1:14, 3:1, 10:8, 11:12.

13. Ty om vi är från våra sinnen, så är det för Gud, och om vi är sansade, så är vi det för er.

2 Kor. 11:1f, 12:6f.

14. Ty Kristi kärlek tvingar oss, eftersom vi är övertygade, att om en har dött för alla, så har alla dött.

15. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem.

Rom. 5:15, 6:11-12. 1 Kor. 6:19.

Gal. 2:20. 1 Thess. 5:10. 1 Petr. 4:2.

16. Därför känner vi nu inte längre någon efter köttet. Och om vi än har känt Kristus efter köttet, så känner vi honom dock nu inte mer så.

Matt. 12:50. Joh. 15:14.

17. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse. Det gamla är förgånget, se, allt har blivit nytt. Jes. 43:18-19.

Rom. 8:10. Gal. 5:6, 6:15.

Kol. 3:11. Upp. 21:5.

18. Men alltsammans är från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Jesus Kristus och gett oss försoningens tjänst.

Rom. 5:10. 1 Joh. 2:2, 4:10.

19. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv, och tillräknade dem inte deras synder, och han har lagt ner försoningens ord i oss.

Rom. 3:24-25. Kol. 1:20, 2:9.

20. I Kristi ställe är vi alltså sändebud, så att Gud förmanar genom oss. I Kristi ställe ber vi: Låt försona er med Gud.

21. Ty den som inte visste av någon synd har han för oss gjort till synd, för att vi skulle bli Guds rättfärdighet i honom.

Jes. 53:6f. Rom. 5:19, 8:3.

Gal. 3:13. 1 Petr. 2:22. 1 Joh. 3:5.

6 Kapitlet

Förmaning till trohet mot Gud. Varning för församlingsgemenskap med dem som inte tror. De troende är Guds heliga tempel.

Som medarbetare förmanar vi er också att ni inte tar emot Guds nåd förgäves.

1 Kor. 3:9. Hebr. 12:15.

2. För han säger: Jag har bönhört dig i behaglig tid och jag har hjälpt dig på frälsningens dag. Se, nu är den behagliga tiden. Se, nu är frälsningens dag.

Jes. 49:8.

3. Och vi vill inte på något sätt vara någon till anstöt, så att vår tjänst inte blir smädad,

1 Kor. 10:32.

4. utan i allt vill vi bevisa oss såsom

Guds tjänare, i mycket tålmod, i be-
drövelse, i nöd, i ångest,

1 Kor. 4:1. 2 Kor. 4:2.

5. under slag, under fångenskap och upplopp, under hårt arbete, i vakor och fastor,

2 Kor. 11:23.

6. i renhet, i kunskap, i tålmod, i mildhet, i den Helige Ande, i uppriktig kärlek,

7. med sanningens ord, i Guds kraft, genom rättfärdighetens vapen i den högra handen och i den vänstra,

1 Kor. 2:4. 2 Kor. 4:2. Ef. 6:11f. 2 Tim. 4:7.

8. genom ära och smålek, genom ont rykte och gott rykte, såsom bedragare men likväl sanna,

9. som okända men ändå kända, som döende och se, vi lever, som tuktade och ändå inte dödade,

Ps. 118:18.

10. som bedrövade och ändå alltid glada, som fattiga och ändå gör vi många rika, som de som inte har någonting, men ändå äger vi allt.

Fil. 4:11-12.

11. Vi har öppnat vår mun för er, korintier, vårt hjärta har vidgat sig.

12. Hos oss har ni det inte trångt, men i era hjärtan är det trångt.

2 Kor. 7:2-3.

13. Ge oss då lika för lika, jag talar som till barn, vidga också ni era hjärtan.

1 Kor. 4:14.

14. Gå inte i främmande ok* med dem som inte tror. Ty vad har rättfärdighet att skaffa med orättfärdighet, eller vilken gemenskap har ljus med mörker? *En sorts bärnanordning som vilar på axlarna. Ett dragdon för t.ex. häst eller ox.

5 Mos. 7:2, 22:10. 1 Kor. 5:9. Ef. 5:1f.

15. Eller hur förlikar sig Kristus och Belial*, eller vilken delaktighet har den troende med den som inte tror?

*Ett judiskt namn på Satan.

1 Kon. 18:21. 1 Kor. 10:21.

16. Eller vilken enighet finns det mellan Guds tempel och avgudar? Ty ni

är den levande Gudens tempel, såsom Gud har sagt: Jag skall bo i dem och vandra ibland dem, och jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.

³ Mos. 26:12. Hes. 37:27. 1 Kor. 3:16, 6:19.
10:14. Ef. 2:21. Hebr. 3:6. 1 Petr. 2:5.

17. Gå därför ut från dem och skilj er från dem, säger Herren och rör inte vid det som är orent, och så skall jag ta emot er.

Jes. 52:11. Upp. 18:4.

18. Och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.

Jer. 31:1f. Upp. 21:7.

7 Kapitlet

Förmaning till helgelse. Apostelns glädje över korintiernas ånger. Sorg efter Guds sinne.

Eftersom vi nu har dessa löften, mina älskade, så låt oss rena oss från all köotts och andes besmittelse, och fullborda helgelsen* i gudsfruktan.

*Ordagrant: helighet.

1 Tim. 4:8. 1 Joh. 3:3.

2. Ge rum för oss. Vi har inte gjort orätt mot någon, inte skadat någon, inte utnyttjat någon.

Apg. 20:33. 2 Kor. 12:17.

3. Jag säger inte detta för att fördöma er, ty jag sade er förut att ni har ett rum i vårt hjärta, för att vi skall leva och dö tillsammans.

2 Kor. 6:11f.

4. Stor tillit har jag till er, mycket berömmar jag mig av er. Jag har blivit fullkomligt tröstad, min glädje flödar över mitt i all vår bedrövelse.

Matt. 5:12. Apg. 5:41 Fil. 2:17. Kol. 1:24.

5. För när vi kom till Makedonien, hade vårt kött ingen ro, utan vi var på allt sätt trängda, utifrån av strider och inifrån av fruktan.

5 Mos. 32:25. Apg. 16:19f. 2 Kor. 2:12-13.

6. Men Gud, som tröstar de betryckta, han tröstade oss genom Titus ankomst,

7. inte bara genom hans ankomst, utan också genom den tröst, som han hade fått av er. För han omtalade för oss er längtan, er sorg och er iver om mig, så att jag glädde mig ännu mer.

8. Ty om jag också bedrövade er med mitt brev, så ångrar jag det inte nu.

Och även om jag ångrade mig, ty jag ser att detta brev har bedrövat er, om än bara för en liten tid,

2 Kor. 2:4.

9. så gläder jag mig nu, inte därför att ni blev bedrövade, utan därför att ni blev bedrövade till omvändelse*, ty ni har blivit bedrövade efter Guds sinne, så att ni inte har lidit någon skada genom oss.

*KXII: bättring.

Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

10. Ty den sorg, som är efter Guds sinne, åstadkommer omvändelse* till frälsning, och den ångrar man inte, men världens sorg åstadkommer död.

*KXII: bättring.

Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

2 Sam. 12:13. Matt. 26:75. Luk. 18:13.

11. Ty se, just detta att ni blev bedrövade efter Guds sinne, vilken stor iver har det inte framkallat hos er, ja, vilka ursäkter, vilken förtrytelse, vilken fruktan, vilken längtan, vilken nit, ja vilken bestraffning. På allt sätt har ni bevisat att ni är rena i den saken.

12. Därför, fastän jag skrev till er, så skedde det likväl inte för hans skull som hade gjort orätt, inte heller för hans skull, som hade lidit orätt, utan för att vår iver för er skulle bli uppenbar hos er själva inför Gud.

13. Därför har vi nu fått tröst, därför att ni har blivit tröstade. Men ännu mycket mer har vi glatt oss över Titus glädje, för hans ande blev styrkt av er alla.

14. Och om jag inför honom har berömt mig något över er, så har jag inte behövt skämmas för det, utan såsom vi i allt har talat sanning för er, så har också vårt beröm över er inför Titus varit sant.

15. Hans hjärta överflödar ännu mera för er, då han tänker på allas er lydnad, och hur ni tog emot honom med fruktan och bävan. Fil. 2:12.

16. Jag gläder mig över, att jag i allt kan lita på er. 2 Thess. 3:4. Filem. 8f.

8 Kapitlet

Uppmaning till att samlas in kollekt för de kristna i Jerusalem.

Vi vill att ni skall veta, kära bröder, vilken nåd Gud gett församlingarna i Makedonien, Rom. 15:25.

2. fastän de har varit prövade av stor nöd, så har deras överflödande glädje mitt under djup fattigdom så flödat över, att de med uppriktigt hjärta har gett rikligen. Rom. 12:8. Gal. 2:10.

3. Efter sin förmåga, det intygar jag, ja, över sin förmåga har de gett, och helt frivilligt.

4. Mycket enträget bad de oss, att vi skulle ta emot denna välgärning och deras deltagande i hjälpen till de heliga.

Apg. 11:29. Rom. 15:26.

1 Kor. 16:1-2. 2 Kor. 9:1.

5. Och de gav inte endast vad vi hade hoppats, utan sig själva gav de först åt Herren och sedan åt oss genom Guds vilja.

6. Därför uppmanade vi Titus, att såsom han hade börjat innan, så skulle han också nu fullfölja detta kärleksverk hos er.

7. Men såsom ni i alla stycken är rika:

I tro och i tal och i kunskap och i all iver och i er kärlek till oss, så må ni nu se till att ni blir rika också i detta kärleksverk. 1 Kor. 1:5.

8. Detta säger jag inte såsom en befällning, utan genom att framhålla andras iver, vill jag pröva om också er kärlek är äkta.

9. För ni känner vår Herres, Jesu Kristi, nåd, att fastän han var rik, blev han likväl fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika.

Matt. 8:20. Luk. 9:58. Fil. 2:6-7.

10. Mitt råd ger jag er. För detta är nyttigt för er, eftersom ni redan för ett år sedan hade påbörjat arbetet och det med god vilja. Ords. 19:17.

Matt. 10:42. 1 Kor. 7:7f. 2 Kor. 9:2.

11. Fullfölj nu också gärningarna ni började, så att såsom ni var villiga att besluta, också fullföljer det efter er förmåga.

12. Ty om den goda viljan finns, så är han välkommen med vad han har och inte med vad han inte har.

Mark. 12:43. Luk. 21:3.

2 Kor. 9:7. 1 Petr. 4:10.

13. För meningen är inte att andra skall ha det lätt och ni lida nöd, utan att alla skall få det lika,

14. så att ert överflöd i denna tid kommer deras brist till hjälp, för att också deras överflöd skall komma er brist till hjälp så blir det lika för alla,

15. som det står skrivet: Den som samlade mycket fick ingenting över, och den som samlade lite saknade ingenting. 2 Mos. 16:18.

16. Men Gud vare tack, som inger samma iver för er i Titus hjärta,

17. ty vår uppmaning tog han emot, ja, han var så full av iver, att han självmant reste till er.

18. Men vi har sänt med honom en

broder, som har sin berömmelse i evangeliet i alla församlingar.

19. Och inte bara det, utan han är också vald av församlingarna till att vara vår följeslagare, då vi skall överlämna denna kärleksgåva, som ordnas av oss, Herren till ära och för att visa er goda vilja.

Apg. 11:30.

20. Så undviker vi att man talar illa om oss för denna rikliga gåvas skull, som anordnas av oss,

21. ty vi är angelägna om att det går rätt till, inte endast inför Herren utan också inför människor.

Rom. 12:17. Fil. 4:8. 1 Petr. 2:12.

22. Och tillsammans med dessa har vi sänt en annan broder av de våra, som vi ofta och på många sätt har prövat, och han har då visat sig vara ivrig, och nu är han ännu ivrigare på grund av sitt stora förtroende till er.

23. Om det gäller Titus, så är han min medbroder och medarbetare hos er, eller våra bröder, så är de församlingarnas sändebud* och Kristi ära.

*KXII: apostlar.

24. Låt därför församlingarna få se bevis på er kärlek och på vår berömmelse över er inför dem.

9 Kapitlet

*Fortsättning av det föregående.
Gud älskar en glad givare.*

Om understödet till de heliga är det överflödigt, att jag skriver till er,

Apg. 11:29. Rom. 15:26.

1 Kor. 16:2. 2 Kor. 8:4.

2. ty jag känner er goda vilja, av vilken jag berömmar mig ifråga om er inför makedonierna, att Akaja ända sedan förra året har varit redo och att er iver har sporrat de flesta.

2 Kor. 8:10.

3. Dock har jag sänt dessa bröder, för att vårt berömmande av er i denna sak inte skall vara tomt prat och för att ni, såsom jag sade, skall vara redo.

4. Annars, om några makedonier kommer med mig och finner er inte vara redo, kan vi, för att inte säga ni, komma på skam i denna fråga om berömmelsen.

5. Jag har därför ansett det vara nödvändigt att uppmana bröderna att i förväg fara till er och bereda en välsignelsegåva, som ni redan har utlovat, så att den ligger färdig såsom en gåva i välsignelse och inte såsom en snålt tilltagen.

6. Men det säger jag: Den som sår sparsamt, han skall också skörda sparsamt, men den som sår med välsignelse, han skall också skörda med välsignelse.

Ords. 11:24, 22:9. Gal. 6:8.

7. Var och en skall ge, efter som han känner sig manad i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare.

2 Mos. 25:2, 35:5. 5 Mos. 15:7. Rom. 12:8.

8. Och Gud är mäktig att låta all nå rikligen komma er till del, så att ni alltid i allt har nog, och kan ge i överflöd till allt gott verk.

9. Det är skrivet: Han har strött ut, han har gett åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.

Ps. 112:9.

10. Men han som ger säningsmannen säd att så, han skall också ge bröd att äta och föröka ert utsäde och låta er rättfärdighets frukt växa till,

Jes. 55:10.

11. så att ni i allt blir rika till all uppriktig givmildhet, som genom oss verkar tacksägelse till Gud.

Rom. 12:11.

12. För den tjänst ni utför med denna insamling uppfyller inte endast den

brist som de heliga har, utan överflödar också i många tacksägelser till Gud.

2 KOR. 1:11, 4:15.

13. Genom att ni består provet med denna insamling, kommer de att prisa Gud för att ni lydigt bekänner er till Kristi evangelium och med uppriktig givmildhet delar gemenskapen med dem och med alla.

14. Och i deras bön för er längtar de efter er på grund av Guds överväldigande nåd som är över er.

15. Gud vare tack för hans utsägliga gåva.

10 Kapitlet

Paulus försvarar sig mot falska apostlar.

Men jag Paulus förmanar er vid Kristi saktmodighet och mildhet, jag som är så ödmjuk, när jag är mitt ibland er, men som är så modig mot er när jag är frånvarande, 2. och ber er att jag inte skall behöva uppträda djärvt när jag är närvarande. För jag tänker oförskräckt våga mig på några som menar att vi vandrar efter köttet.

3. Ty fastän vi vandrar i köttet, strider vi likväl inte efter köttet.

4. För våra stridsvapen är inte köttsliga, utan de är mäktiga inför Gud att bryta ner fästen. Jer. 1:10. Ef. 6:13.

5. Med vilka vi bryter ner alla tankebyggnader och all höghet, som reser sig mot Guds kunskap, och tar varje tanke till fånga och lägger det under Kristi lydning,

6. och vi är beredda att bestraffa all olydnad, när er lydning har blivit fullständig.

7. Ser ni bara till det yttre? Om någon förlitar sig på att han tillhör Kris-

tus, så bör han också betänka att liksom han tillhör Kristus, så tillhör också vi Kristus.

1 KOR. 14:37.

8. Och om jag ytterligare något mer skulle berömma mig av vår myndighet, vilken Herren har gett oss för att bygga upp och inte för att bryta ner er, så skulle jag inte behöva skämmas.

2 KOR. 12:6, 13:10.

9. Men detta säger jag, för att man inte skulle få det intrycket att jag vill skrämra er med mina brev.

10. Ty man säger: Breven är myndiga och stränga, men då han personligen är närvarande, är han svag och hans ord föraktas.

11. Den som säger så, han bör betänka att sådana som vi är i ord genom våra brev, då vi är frånvarande, sådana är vi också i handling, när vi är närvarande.

12. För vi vågar inte räkna oss till eller jämföra oss med dem, som rekommenderar sig själva. Men eftersom de mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva, är de utan förstånd.

2 KOR. 3:1, 5:12.

13. Men vi vill inte berömma oss till övermått, utan bara i enlighet med den regel som Gud har tilldelat oss såsom mått, att också nå ända fram till er.

1 KOR. 12:11. 2 KOR. 11:18, 12:5-6.

14. Ty vi sträcker oss inte för långt, som om vi inte nådde fram till er, för också till er har vi kommit fram med Kristi evangelium.

15. Vi berömmar oss inte omåttligt av andras arbete. Men vi har den förhoppningen att när er tro växer till, skall vårt verksamhetsområde* utvidgas så mycket,

*KXII: regel.

16. att vi får förkunna evangeliet också i de trakter, som ligger bortom er och

inte berömma oss av det, som redan är utträttat på någon annans* område.

*KXII: *genom främmande regel.

17. Men den som berömmar sig skall berömma sig i Herren.

Jer. 9:23-24. 1 KOR. 1:31.

18. Det är inte den som rekommenderar sig själv som består provet, utan den som Herren rekommenderar.

Ords. 27:2. Rom. 2:29. 1 KOR. 4:5.

11 Kapitlet

Fortsättning av Paulus försvar mot de falska apostlarna.

Jag skulle vilja att ni hade något litet fördrag med mig i min dårskap, dock har ni nog fördrag med mig.

2. Ty jag nitälskar för er med Guds nitälskan. Jag har ju trolovat er med en enda man, för att kunna ställa fram en ren jungfru inför Kristus.

2 KOR. 5:13.

3. Men jag fruktar, att såsom ormen bedrog Eva med sin listighet, så skall också era sinnen vändas bort ifrån enkelheten i Kristus. 1 Mos. 3:4. Joh. 8:44.

4. Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus, som vi inte har predikat, eller om ni får en annan ande, som ni inte har fått tidigare, eller ett annat evangelium som ni inte har tagit emot, då fördrar ni det alltför väl.

Gal. 1:8.

5. För jag menar att jag inte på något sätt är underlägsen dessa höga apostlar.

1 KOR. 15:10. 2 KOR. 12:11. Gal. 2:6.

6. Även om jag är olärd i talet, så är jag det dock inte i kunskapen, utan vi är kända på alla sätt för er.

1 KOR. 1:17, 2:1f. 2 KOR. 4:2,

5:11, 12:12. Ef. 3:4.

7. Eller har jag syndat, då jag ödmju-

kade mig själv, för att ni skulle bli upphöjda, därigenom att jag predikade Guds evangelium för er utan ersättning?

1 KOR. 9:6f.

8. Andra församlingar har jag plundrat och tagit lön av dem för att kunna tjäna er.

Fil. 4:10f.

9. Och då jag var hos er och något fattades mig, låg jag ingen till last. För vad jag saknade fick jag av bröderna när de kom från Makedonien och på alla sätt aktade jag mig för att ligga er till last, och jag vill fortsätta att hålla mig till det.

Apg. 20:33.

2 KOR. 12:13. 1 THESS. 2:9. 2 THESS. 3:8.

10. Så visst som Kristi sanning är i mig, så skall den berömmelsen inte tas ifrån mig i Akajas trakter*.

*En romersk provins vars huvudstad var Korint.

1 KOR. 9:15.

11. Varför? För att jag inte älskar er? Gud vet det.

12. Men det jag nu gör, det skall jag också göra för att beröva dem tillfälle, som söker efter tillfälle, att berömma sig över att de är såsom vi.

13. Ty sådana är falska apostlar, bedrägliga arbetare, som förställer sig till Kristi apostlar.

14. Och det är inte underligt, ty Satan själv förställer sig till en ljusets ängel.

15. Därför är det inte något märkligt att också hans tjänare förställer sig som om de vore rättfärdighetens tjänare. Men deras slut skall motsvara deras gärningar.

16. Åter säger jag: Ingen bör tänka om mig, att jag är en dåre. Men om så skulle vara, så tag emot mig som en dåre, för att också jag får berömma mig lite.

2 KOR. 12:6.

17. Det jag nu talar, det talar jag inte efter Herrens sinne utan såsom på

dårars sätt, eftersom det nu är fråga om berömmelse.

18. Eftersom många berömmar sig på köttsligt sätt, vill också jag berömma mig. 2 Kor. 10:13, 12:5. Fil. 3:3-4.

19. Ty ni har ju gärna fördrag med dårarna, ni som själva är så kloka.

20. Ni fördrar ju om någon gör er till slavar, om någon utsuger* er, om någon tar ifrån er, om man förhäver sig över er, om man slår er i ansiktet.

*KXII: åter upp er.

21. Till min skam säger jag, att vi har varit för svaga till det. Men vad andra vågar komma med – jag talar på dårars sätt – vågar jag också.

2 Kor. 10:10.

22. Är de hebréer? Jag med. Är de israeliter? Jag också. Är de Abrahams säd? Jag också.

Apg. 22:3. Rom. 11:1. Fil. 3:5.

23. Är de Kristi tjänare?* – jag talar nu på dårars sätt – jag är det ännu mer. Jag har arbetat mer. Jag har fått långt fler slag. Jag har oftare varit i fängelse, ofta varit i dödsfara.

*KXII: I verserna 22 och 23 är frågorna istället påståenden.

Apg. 9:16, 21:11. 1 Kor. 4:11, 15:10f.

24. Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio¹ slag så när som på ett.

25. Tre gånger har jag blivit gisslad med spö, en gång stenad, tre gånger har jag lidit skeppsbrott, en natt och en dag har jag tillbringat på djupa havet.

Apg. 14:19, 16:23, 27:41.

26. Jag har ofta varit på resor, jag har varit i faror på floder, i faror bland rövare, i faror bland landsmän, i faror bland hedningar, i faror i städer, i faror i öknar, i faror på havet, i faror bland falska bröder.

Gal. 2:4.

27. I arbete och möda, ofta i vakor, i hunger och törst, ofta i fastor, i köld och nakenhet.

2 Kor. 6:5.

28. Förutom allt detta tillkommer det att jag dagligen blir överhopad av omsorgen för alla församlingar.

Apg. 20:18f.

29. Vem är svag, utan att jag blir svag? Vem kommer på fall, utan att det brinner inom mig? 1 Kor. 8:13, 9:22.

30. Om jag nu måste berömma mig, så vill jag berömma mig av min svaghet.

2 Kor. 12:5.

31. Gud och vår Herres Jesu Kristi Fader som är högtlovad i evighet, vet att jag inte ljuger.

Gal. 1:20.

32. I Damaskus lät kung Aretas ståt-hållare sätta ut vakt vid damaskenernas stad för att gripa mig.

33. Och jag blev nersläppt i en korg genom en öppning i muren och kom undan hans händer.

Apg. 9:25.

12 Kapitlet

*Paulus berättar om en uppenbarelse.
Törntaggen i köttet.*

Att berömma mig är förvisso inte nytigt, dock vill jag nu komma till syner och uppenbarelser från Herren.

2. Jag känner en man i Kristus, vilken för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen, om det var med kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det.

Apg. 9:3, 22:14f.

3. Och jag känner denne man – om han var i kroppen eller utanför kroppen, det vet jag inte, Gud vet det –

4. han blev uppryckt till paradiset och hörde utsägliga ord, som det inte är tillåtet för en människa att uttala.

5. Av den mannen vill jag berömma mig, men av mig själv vill jag inte be-

¹5 Mos. 25:3 föreskriver bestraffning med fyrtio slag men inte mer. För att man inte genom att räkna fel skulle överskrida det påbudna antalet, nöjde man sig med trettionio slag.

römma mig, om inte av mina svagheter.

2 Kor. 11:30.

6. För om jag ville berömma mig själv, så skulle jag ändå inte vara en dåre, ty jag skulle då tala sanning. Men jag avstår, för att ingen skall tänka högre om mig än vad han ser hos mig eller hör av mig.

2 Kor. 10:8, 11:16.

7. Och för att jag inte skulle förhäva mig över de utomordentligt höga uppenbarelserna, fick jag en törntagg* i köttet, en Satans ängel som skall slå mig, för att jag inte skall förhäva mig.

*KXII: påle. Job 2:6.

8. Tre gånger bad jag till Herren att den skulle vika ifrån mig.

9. Men han sade till mig: Min nåd är dig nog, ty min kraft fullkomnas i svaghet. Därför vill jag hellre med glädje berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall bo i mig.

10. Därför är jag vid gott mod, i svaghet, i förakt, i nöd, i förföljelse, i ångest för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

11. Jag har blivit som en dåre i att berömma mig. Ni har tvingat mig till det. Ty jag borde ha blivit rekommenderad av er, eftersom jag inte på något sätt är underlägsen dessa höga apostlar, fastän jag inget är.

1 Kor. 4:9, 15:9-10. 2 Kor. 11:1f.

12. Det som kännetecknar en apostel har blivit utfört bland er med allt tålamod, med tecken och under och kraftgärningar.

1 Kor. 9:2. 2 Kor. 4:2, 6:4, 11:6.

13. Ty på vad sätt har ni blivit sämre behandlade än de andra församlingarna annat än i det att jag själv inte har varit er till en börda? Förlåt mig den oförrätten.

2 Kor. 11:9.

14. Se, för tredje gången är jag beredd att komma till er och jag skall inte vara er till en börda, för jag söker inte det som är ert, utan er. Ty barnen skall inte spara åt föräldrarna, utan föräldrarna åt barnen.

ApG. 20:33. 2 Kor. 13:1.

15. Men jag vill gärna offra och själv bli offrad för era själar, även om jag, fastän jag älskar er så högt, blir mindre älskad av er.

2 Kor. 1:6. 6:12-13. Kol. 1:24. 2 Tim. 2:10.

16. Men låt nu så vara att jag inte har betungat er, men slug som jag är, har jag fångat er med list.

17. Har jag utnyttjat er genom någon av dem som jag har skickat till er?

18. Jag bad Titus fara och sände med honom en broder. Inte har väl Titus utnyttjat er? Har vi inte båda vandrat i samma Ande och i samma fotspår?

2 Kor. 8:6f.

19. Åter menar ni, att vi försvarar oss inför er? Det är inför Gud, i Kristus, som vi talar och allt detta sker till er uppbyggelse, mina älskade.

2 Kor. 5:12.

20. Ty jag fruktar att då jag kommer inte skall finna er sådana som jag önskar och att ni finner mig sådan som ni inte önskar. Och kanske att där är tråtor, avund, vredesutbrott, strid, förtal, skvaller, uppblåsthet och oordning.

1 Kor. 4:21. 2 Kor. 10:2, 13:2.

21. Jag fruktar att när jag återkommer, min Gud skall förödmjuka mig inför er, och att jag måste sörja över många, som förut har syndat och inte har ångrat sig från den orenhet, otukt och lösaktighet, som de har bedrivit.

2 Kor. 13:2.

13 Kapitlet

Uppmaning till självprövning. Slutönskan.

Detta är tredje gången som jag kommer till er, efter två eller tre vittnens utsago skall var sak avgöras.

4 Mos. 35:30. 5 Mos. 17:6, 19:15. Matt. 18:16.
Joh. 8:17. 2 Kor. 12:14. Hebr. 10:28.

2. Jag har i förväg sagt och säger åter i förväg, likasom då jag för andra gången var hos er, och skriver det nu frånvarande, till dem som förut har syndat och alla de andra, att när jag kommer, skall jag inte vara skonsam,

2 Kor. 12:20-21.

3. eftersom ni söker bevis för att det är Kristus som talar i mig, han som inte är svag mot er, utan är mäktig bland er.

Matt. 10:20.

4. Ty fastän han blev korsfäst i svaghet, så lever han likväl av Guds kraft. Så är också vi svaga i honom, men av Guds kraft skall vi leva med honom hos er.

Fil. 2:7-8. 1 Petr. 3:18.

5. Rannsaka er själva, om ni är i tron, pröva er själva. Eller känner ni inte med er själva, att Jesus Kristus är i er? Om inte så skulle vara, består ni inte provet*.

*KXII: är ni odugliga. 1 Kor. 11:28.

6. Men jag hoppas, att ni skall känna, att vi inte är sådana som inte består provet*.

*KXII: att vi inte är odugliga

7. Men jag ber till Gud, att ni inte

skall göra något ont, inte för att vi skall visa oss bestå provet*, utan för att ni skall göra det som är gott. Sedan får det gärna se ut som om vi inte höll provet.

*KXII: inte för att vi skall verka dugliga.

2 Kor. 6:9.

8. Ty inte mot sanningen förmår vi något, utan endast för sanningen.

9. Men vi gläder oss, när vi är svaga, och ni är starka. Och om detta ber vi också, att ni alltmer skall fullkomnas.

2 Kor. 11:30, 12:5f.

10. Därför skriver jag också detta när jag är frånvarande, för att då jag är närvarande, jag inte skall behöva vara sträng, efter den myndighet, som Herren har gett mig till att uppbygga och inte till att bryta ner.

1 Kor. 4:21. 2 Kor. 2:3, 10:2f, 12:20-21.

11. För övrigt, bröder, gläd er, låt er fullkomnas, uppmuntra varandra, var ens till sinnes, var fridsamma, så skall kärlekens och fridens Gud vara med er.

Rom. 12:16f, 15:5. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2, 3:15-16. Hebr. 12:14. 1 Petr. 3:8.

12. Hälsa varandra med en helig kyss. Alla heliga hälsar er.

Rom. 16:16.

1 Kor. 16:20. 1 Thess. 5:26. 1 Petr. 5:14.

13. Vår Herres, Jesu Kristi, nåd och Guds kärlek och den Helige Andes delaktighet vare med er alla. Amen.

Andra brevet till korintierna, sänt av Filippus i Makedonien med Titus och Lukas.